

FRA DEMOKRATI TIL DDR PÅ FIRE UGER

Af Asger Aamund, den 16.4.20

Miraklet indtraf, da en lille kinesisk fyr ved navn Covid19 besluttede sig til at virkeliggøre generationer af socialdemokraters hedeste drøm: Danmark som formynderstat, et permanent klientsamfund under omsorgsfuld, men myndig socialdemokratisk ledelse. På kun fire uger har det gamle arbejderparti omdannet det demokratiske Danmark til et smilende og velstående DDR, samfundet hvor alt, hvad der ikke er påbudt, er forbudt. Statsminister Mette Frederiksen har store problemer med at tilbageholde jubelråb under sin daglige matronisering af befolkningen. Hver evige eneste dag nyder landsmoderen det hidtil uhørte privilegium, at hun kan fortælle os allesammen, hvad vi nu får lov til, og især hvad vi dag ikke har lov til. Mette Frederiksen leverer budskaberne med indlevelse og omsorgsfuld stemmeføring, så den danske slavesjæl kan forstå, at den nye formynderstat hviler på et fundament af social kærlighed og solidaritet. Den vaklende rønne, der udgør den borgerlige opposition er tromlet over og sidder mumlende i et mørkt hjørne, hvor ingen gider lytte. Efter et par dages panik, hvor befolkningen fik fyldt kummefryserne med toiletpapir, er der nu faldet ro over gemytterne. Vi hygger os med brætspil, surdej og den daglige andagt på tv med Mettemor. Sammenhold, det er jo at stå sammen. Altså sådan lidt for sig, men alligevel sammen, sammen, sammen. Det er vejen frem. Eller måske tilbage. Vi ved det ikke, for der er ingen planer for genoplivningen af det bevidstløse Danmark.

Vi blev af Coronaen fanget med bukserne nede, ligesom alle andre nationer. Og det er der to årsager til: For det første, fordi kineserne har løjet systemisk og omfattende siden november sidste år, hvor de opdagede og sekventerede den ekstremt smittefarlige Wuhan Coronavirus. Havde de kinesiske myndigheder spillet med åbne kort, havde vi haft næsten to måneder mere til at forberede vore samfund på infektionsfaren og havde formodentlig undgået den katastrofale pandemi, der nu raser over alt på kloden. Den anden årsag skyldes os selv, idet Danmark ligesom andre vestlige nationer ikke bruger ressourcer på at beskytte befolkningen mod potentielle epidemier, der måske, måske ikke rammer os. Vi har tradition for at reagere, ikke agere. Vi tror ikke på djævelen, før han har gjort sin entré og sidder lige midt i vores stue. Derfor manglede vi værnemidler, respiratorer og testmidler, da Coronaen slog til. I februar ønskede de danske sundhedsmyndigheder således god skiferie i Italien og mente ikke, at Danmark ville blive ramt af smitten.

Når ikke man har styr på tingene, må man jo improvisere. Det gjorde vi så, og det var nok rigtigt at lukke landet ned indtil vi havde fundet en bedre løsning. Men nu er det på tide at komme videre, så klientstaten, Mette Frederiksens slaraffenland, ikke bliver støbt ind i fremtidens cement. Ifølge tidsskriftet 'American Greatness' overlever 99,5 procent af de Corona-smittede sygdommen, hvis vi ser bort fra dødsfaldene blandt højrisikogruppen af ældre med underliggende sygdomme og svækkelse. På den baggrund er det nødvendigt at genåbne det arbejdende samfund på en hensigtsmæssig og konstruktiv måde. Naturligvis skal massebegivenheder som tilskuersport, koncerter, biograf og teater være lukket med mindre, man ændrer den tætte kontakt mellem tilskuerne. Man kunne sælge billetter til hver anden række og kun til de lige numre, så der blev betryggende afstand mellem tilskuerne. Vi har set, at folk opfører sig eksemplarisk i supermarkeder, hos slagteren og bageren, hvor der er håndsprit til kunderne, der holder pæn afstand til hinanden og accepterer adgangsbegrænsning i butikkerne. Der er således ingen grund til at regeringen brutalt afliver restauranter, frisørsaloner, tandlæger, fodterapeuter og andre mindre virksomheder, hvis de sørger for afstand mellem kunderne, som serviceres efter aftale og uden sammenstimlen i venteværelser.

Alle skoler bør kunne genoptage undervisningen, således at halvdelen af klassen undervises mandag, den anden halvdel tirsdag og så fremdeles. Dobbelt afstand mellem skolepultene. Undervisningen video-optages og sendes til de fraværende elever. Det bliver et Danmark i sneglefart, men det er bedre end et

dødt Danmark, der bliver meget svært at vække til live igen. Borgerne har vist ansvarlighed og hensynsfuldhed og skal ikke som uartige børn sættes i skammekrogen af politikere og myndigheder, der nu straffer befolkningen for deres mange fejl og forsømmelser i bekæmpelsen af denne pandemi. Da Mette Frederiksen blev formand for socialdemokraterne udtalte hun til Berlingske:” Jeg ønsker ikke at diskutere reformer. Jeg ønsker at drøfte fordelingen af det, der ligger på bordet i dag”. Hun vil opdage, at der snart ikke ligger noget på bordet. Heller ikke der, hvor Mettemor har anbragt os. Ved børnebordet.

